

סיכומי תוספות

THE SIXTH PEREK OF YEVAMOS IS DEDICATED:

לע"נ גרשון בן החבר מרדכי

YEVAMOS DAF 64 IS DEDICATED

L'ZECHER NISHMAS DOVID BEN YITZCHOK EIZIK

עמוד א'

דיבור המתחיל	השלב בגמרא	הבעיה	הפתרון
יוציא	ת"ר נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה יוציא ויתן כתובה שמא לא זכה להבנות ממנה	האם כופין אותו להוציא או לאו?	איכא פלוגתא דאמוראי (כתובות עז.)
		האומר איני זן ואינו מפרנס, מה הדין?	כופין ויוציא ויתן כתובה.
		כשאינן רוצה לא לייבם ולא לחלוץ, מה הדין?	כופין את הגדול לפטור יבמתו.
		היכן מותר לכפות?	רק היכא דמפרש להדיא דכופין
		איך לשכנע מתי אנחנו לא יכולים לכפות?	אומרים לו "חכמים חייבך להוציא ואם לא תוציא מותר לקרותך עברייני"
יוציא		באיזה אופן אסור לכפות?	בשוטים
		כשכופין אותו להוציא והיינו שמגרש בעל כרחו האם נותן כתובה?	בדרך כלל כן.
		האם יש כתובה לאשת מוכת שחין?	רבינו גרשום: לא, דא"כ תערים ותנשא כדי לגבות כתובה לאלתר. תוספתא: כן.
אע"פ	אע"פ שאין ראיה לדבר, זכר לדבר: "מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען".	למה אין ראיה גמורה משם?	דאם אי אפשר לו לשאת אשה שנייה בלי לגרש את הראשונה, אין ללמוד משם שאעפ"כ יהא זקוק לגרש. דהא אברהם לא גרש את שרה.
ולילף	ולילף [עשרים שנה] מיצחק! דכתיב ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה וגו', וכתיב ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם.	איך נוכל ללמוד [עשרים שנה] מיצחק? הא יצחק נמי לא שהה יותר מי! שרבקה היתה בת ג' כשנשאה, ולא היתה ראויה להוליד עד שהיתה בת י"ב!	יש מדרשים חלוקין, ורבא סבור כמו הדעה שהיא היתה בת 14 כשנישאה. זרות הראשונים היו ראויין להוליד הרבה קודם הזמן הזה (סנהדרין סט:).
אי הכי	א"ה אברהם נמי עקור היה [כדאמר לקמן אברהם ושרה טומטמים היו]	מסתמא אברהם כבר נקרע כשנשא שרה. ואם כן, אז הוא יכול להוליד ילדים!	הכא פריך דווקא אליבא דרבי יהודה דאמר (פא.) טומטום שנקרע אין מוליד. אפי' לרבנן דפליגי עליה לא שכיח שיוליד.

עמוד ב'

דיבור המתחיל	השלב בגמרא	הבעיה	הפתרון
ימי	אמר רבה ליתנהו להני כללי מכדי מתני' מאן תקין רבי והא בימי דוד אימעוט שני דכתיב ימי שנתינו בהם שבעים שנה	האי קרא בתפלת משה כתיב! וא"כ למה אומרים שבימי דוד השנים נתמעטו?	מצינו שדוד חי 70 וא"כ מסתמא הוא אמרו. משא"כ משה מצינו שחי 120.
בעי	בעי מיניה מרב יוסף הלכה כרבי ואמר לי אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל ואמר לי אין אחוכי אחיד בי?	מדוע בנו של רבא חשב שרב יוסף היה צוחק עליו?	שהרי שאלו אם הלכה כרבי או כרשב"ג, והשיבו דהלכה כשניהם.
דתנן	מלקיות דתנן מי שלקה ושנה ב"ד כונסין אותו לכיפה ומאכילין אותו שעורים עד שתהא כריסו נבקעת	איך נוכל לומר שזה רק כמו רבי? הרי בסנהדרין (פא:) מוקי לה אפילו כרשב"ג, ועבירות מחזקות!	משמע ליה לרב יוסף דקסבר מלקיות מחזקות ולא עבירות מחזקות (ודוחק לומר דנקט "מי שלקה" רק לאשמועינן דאיירי בעבירה שיש בה מלקות). אפי' רב יוסף סובר עבירות מחזקות, מ"מ כיפה צריכה התראה [כיון שימות].